

Rolnummer 5402
Arrest nr. 98/2012 van 19 juli 2012

A R R E S T

In zake : de vordering tot schorsing van de wet van 2 december 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, ingesteld door Philippe Lambert.

Het Grondwettelijk Hof,

samengesteld uit de voorzitters R. Henneuse en M. Bossuyt, en de rechters E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke, J. Spreutels, T. Merckx-Van Goey, P. Nihoul en F. Daoût, bijgestaan door de griffier P.-Y. Dutilleux, onder voorzitterschap van voorzitter R. Henneuse,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp van de vordering en rechtspleging

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 16 mei 2012 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 21 mei 2012, heeft Philippe Lambert, wonende te 4602 Wezet, rue aux Communes 70, een vordering tot schorsing ingesteld van de wet van 2 december 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 17 februari 2012, tweede editie).

Bij afzonderlijk verzoekschrift vordert de verzoekende partij eveneens de vernietiging van dezelfde wet.

Bij beschikking van 23 mei 2012 heeft het Hof de terechtzitting bepaald op 26 juni 2012, na de in artikel 76, § 4, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof bedoelde overheden te hebben uitgenodigd hun eventuele schriftelijke opmerkingen, in de vorm van een memorie, uiterlijk op 15 juni 2012 in te dienen en een afschrift ervan binnen dezelfde termijn aan de verzoekende partij over te zenden.

De Ministerraad heeft schriftelijke opmerkingen ingediend.

Op de openbare terechtzitting van 26 juni 2012 :

- zijn verschenen :

. Mr. F. Belleflamme, tevens *loco* Mr. J. Bourtembourg, advocaten bij de balie te Brussel, voor de verzoekende partij;

. Mr. B. Lombaert, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad;

- hebben de rechters-verslaggevers J.-P. Snappe en E. Derycke en verslag uitgebracht;

- zijn de voornoemde advocaten gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De bepalingen van voormelde bijzondere wet met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. In rechte

- A -

Ten aanzien van het belang

A.1.1. Philippe Lambert, commissaris van politie, doet blijken van zijn belang om de vernietiging en de schorsing van de wet van 2 december 2011 « tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten » te vorderen door zijn wil om te vermijden dat de politiezone « Basse-Meuse » Alain Lambert kan aanwijzen om *ad interim* het mandaat van

korpschef van de lokale politie van die zone uit te oefenen, en die persoon zo lang mogelijk in dat ambt kan houden, teneinde de kansen van de verzoeker om ooit dat mandaat te kunnen uitoefenen, waarvoor hij sedert 4 februari 2001 kandidaat is en waarvan hij sindsdien is geweerd door een groot aantal onregelmatige beslissingen die door de organen van die politiezone zijn aangenomen, nog te verminderen.

A.1.2. De verzoeker heeft die kandidatuur ingediend ingevolge de oproep tot kandidaatstelling voor de aanwijzing van de korpschef van de lokale politie van de politiezone « Basse-Meuse » - samengesteld uit de gemeenten Bitsingen, Blegny, Dalhem, Juprelle, Oupeye en Wezet - die op 30 januari 2001 is bekendgemaakt, met toepassing van het koninklijk besluit van 31 oktober 2000 « houdende vaststelling van de voorwaarden en de modaliteiten van de eerste aanstelling in bepaalde betrekkingen van de lokale politie ».

Tot de andere kandidaten behoorden Jean-Claude Adam, Jean-François Adam en Alain Lambert.

De resultaten van de in artikel 3, § 4, van het koninklijk besluit van 31 oktober 2000 bedoelde proef gaven aan dat Alain Lambert ongeschikt was voor bevelvoering. Op 26 april 2001, na die resultaten te hebben gevalideerd, heeft de met toepassing van artikel 3, § 1, van hetzelfde koninklijk besluit opgerichte commissie de drie enige kandidaten gehoord die na afloop van die proef geschikt voor bevelvoering werden geacht. Met toepassing van artikel 3, § 4, tweede lid, van hetzelfde koninklijk besluit heeft zij hen vervolgens gerangschikt : Jean-Claude Adam werd als een « geschikte » kandidaat beschouwd, terwijl Jean-François Adam en Philippe Lambert in de categorie van de « zeer geschikte » kandidaten werden gerangschikt. Op 17 oktober 2001 heeft de politieraad van de politiezone « Basse-Meuse » over die drie kandidaturen gestemd en de aanwijzing van Jean-François Adam voorgedragen aan de Koning.

Bij koninklijk besluit van 14 december 2001 werd die laatste aangewezen als korpschef van de lokale politie van de voormelde politiezone, voor een duur van vijf jaar.

A.1.3. De Raad van State, waarbij door Philippe Lambert een zaak aanhangig was gemaakt, heeft bij het arrest nr. 108.931 van 5 juli 2002 beslist om de uitvoering van dat koninklijk besluit van 14 december 2001 te schorsen, na op de onregelmatigheid van de voordracht van de politieraad te hebben gewezen. Dat koninklijk besluit werd op 17 september 2002 ingetrokken.

Vervolgens heeft de politieraad de aanwijzing van Jean-François Adam nog vijfmaal voorgedragen. De drie aanwijzingen die op die nieuwe voordrachten zijn gevolgd, werden ofwel ingetrokken ingevolge een schorsingsarrest van de Raad van State (RvSt, 23 september 2003, nr. 123.179, *Lambert*; RvSt, 11 januari 2006, nr. 153.526, *Lambert*), ofwel nietig verklaard door dat rechtscollege (RvSt, 23 juni 2011, nr. 214.103, *Lambert*). De twee voordrachten tot aanwijzing van Jean-François Adam waarop geen benoeming van hem is gevolgd, werden door de gouverneur van de provincie Luik geschorst, waarbij de tweede zelfs werd vernietigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

De verzoeker wijst erop dat het ondanks die intrekkingen, schorsingen en vernietigingen telkens Jean-François Adam was die door het politiecollege van de politiezone « Basse-Meuse » werd aangewezen om *ad interim* het mandaat van korpschef uit te oefenen, tot zijn pensionering aan het einde van de maand mei 2011.

A.1.4. De verzoeker merkt vervolgens op dat de politieraad van de politiezone « Basse-Meuse » op 27 oktober 2010 commissaris van politie Alain Lambert tot operationeel directeur en adjunct-zonechef van die politiezone heeft benoemd, en zijn aanstelling in de graad van hoofdcommissaris heeft voorgedragen.

De verzoeker merkt op dat die betrekking in beginsel nochtans enkel openstond voor de hoofdcommissarissen van politie, en dat Alain Lambert geen houder van die graad was. Hij wijst ook erop dat de politieraad die benoeming verantwoordde door de toepassing van artikel XII.VI.9bis van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 « tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten » (RPPol), ingevoegd bij artikel 2 van de wet van 3 maart 2010, dat de personeelsleden die op 31 maart 2001 bekleed waren met de graad van commissaris van de gemeentepolitie en die korpschef waren van een korps van de gemeentepolitie in een gemeente van klasse 17, ertoe machtigde mee te dingen naar een betrekking die openstaat voor hoofdcommissarissen. De verzoeker beklemtoont dat Alain Lambert op die datum nochtans niet voldeed aan de in die bepaling bedoelde voorwaarden, aangezien hij pas bij een koninklijk besluit van 28 november 2001 tot commissaris van de gemeentepolitie bij het korps van de gemeentepolitie van Oupeye (gemeente van klasse 17) is benoemd.

De verzoeker wijst erop dat de gouverneur van de provincie Luik op 7 januari 2011 om die reden die benoeming van 27 oktober 2010 heeft geschorst. Hij voert eveneens aan dat de auditeur bij de Raad van State die ermee is belast het door de verzoeker tegen die benoeming ingestelde beroep tot nietigverklaring te behandelen, op 16 april 2012 zijn verslag heeft neergelegd waarin tot het gegronde karakter van dat beroep wordt besloten.

A.1.5. De verzoeker brengt eveneens in herinnering dat de politieraad van de politiezone « Basse-Meuse » op 23 november 2010, met andere woorden enkele dagen na de benoeming van Alain Lambert in de betrekking van operationeel directeur en adjunct-zonechef, het mandaat van korpschef vacant heeft verklaard vanaf 1 juni 2011 en een procedure tot aanwijzing van een nieuwe korpschef heeft opgestart met toepassing van de artikelen VII.III.20 en volgende van het RPPol, vervangen bij artikel 3 van het koninklijk besluit van 18 september 2008 « tot wijziging van sommige bepalingen inzake de mandaten bij de politiediensten ».

Hij preciseert dat hij zich net zoals Alain Lambert kandidaat heeft gesteld, en wijst daarbij tevens erop dat de politieraad, korte tijd na de schorsing, door de gouverneur, van de benoeming van die laatste in de betrekking van operationeel directeur en adjunct-zonechef, op 3 februari 2011 heeft besloten om die procedure op te schorten.

A.1.6. De verzoeker doet bovendien opmerken dat het politiecollege Alain Lambert op 19 mei 2011 heeft aangewezen als waarnemend korpschef tot de indiensttreding van de korpschef die na afloop van de op 23 november 2010 opgestarte procedure wordt aangewezen. Hij brengt in herinnering dat artikel 46 van de wet van 7 december 1998 « tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus » het politiecollege ertoe verplicht de vervangende korpschef aan te stellen onder de leden van het politiekorps met de hoogste graad.

Hij merkt op dat het politiecollege, om die beslissing te nemen, heeft geoordeeld dat artikel XII.VI.9bis van het RPPol, gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 3 maart 2010, de commissaris van de gemeentepolitie die op 31 maart 2001 korpschef was van een gemeentepolitie in een gemeente van klasse 17, gelijkstelde met de « commissaris eerste klasse », zodat Alain Lambert volgens dat college die graad bekleedde en bijgevolg na de pensionering van Jean-François Adam het lid van het politiekorps van de zone met de hoogste graad werd.

De verzoeker beklemtoont vervolgens dat de Raad van State bij het arrest nr. 216.210 van 9 november 2011 de tenuitvoerlegging van die aanwijzing van Alain Lambert heeft geschorst, na onder meer te hebben opgemerkt dat die laatste op 31 maart 2001 nog niet tot commissaris van politie in een gemeente van klasse 17 was benoemd, zodat hij in elk geval niet kon worden gelijkgesteld met een commissaris eerste klasse krachtens artikel XII.VI.9bis van het RPPol. Aangezien de Raad van State vaststelde dat de politiezone « Basse-Meuse » niet om de voortzetting van de procedure had verzocht, heeft hij die aanwijzing bij het arrest nr. 218.588 van 22 maart 2012 nietig verklaard.

De verzoeker beweert dat Alain Lambert het ambt van korpschef van de politiezone nochtans daadwerkelijk blijft uitoefenen.

A.1.7. De verzoeker zet eveneens uiteen dat de politieraad op 23 december 2011 heeft besloten om de rekruteringsprocedure te annuleren die begin 2001 was aangevangen (A.1.2) en om een nieuwe procedure met toepassing van het koninklijk besluit van 31 oktober 2000 op te starten, daar hij van mening was dat hij de eerste procedure niet langer kon voortzetten wegens het feit dat hij niet langer slechts één kandidaat voor de benoeming zou kunnen voordragen. De verzoeker preciseert dat hij, rekening houdend met de pensionering van de twee andere in 2001 gerangschikte kandidaten (A.1.2), de enige nog meedingende kandidaat is.

De verzoeker voegt daaraan toe dat de Raad van State bij het arrest nr. 219.271 van 8 mei 2012 de tenuitvoerlegging van de beraadslaging van de politieraad van 23 december 2011 heeft geschorst, in zoverre daarin wordt beslist om de procedure tot aanwijzing van een korpschef die op de oproep tot kandidaatstelling van 30 januari 2001 is gevolgd, te annuleren. Hij wijst erop dat hij volgens dat arrest nog als korpschef zou kunnen worden aangewezen na afloop van die procedure.

A.2. De verzoeker voert aan dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 2 december 2011 enkel tot doel hebben het de politiezone « Basse-Meuse » mogelijk te maken Alain Lambert opnieuw in het ambt van operationeel directeur en adjunct-zonechef te benoemen, kort na de vermoedelijke nietigverklaring van zijn benoeming van 27 oktober 2010 (A.1.4). Hij voert aan dat die laatste de enige commissaris van politie zou zijn die de bij artikel XII.VI.9bis van het RPPol doorgevoerde wijziging kan genieten.

De verzoeker voert aan dat de bestreden bepalingen het Alain Lambert mogelijk zouden maken om in de graad van hoofdcommissaris te worden bevorderd, hetgeen het politiecollege ertoe zou machtigen hem als waarnemend korpschef aan te wijzen, met toepassing van artikel 46 van de wet van 7 december 1998, zonder zijn titels en verdiensten met die van de verzoeker te moeten vergelijken. Hij voegt daaraan toe dat het politiecollege op die manier Alain Lambert - die tien jaar jonger is dan de verzoeker - in dat ambt zou kunnen houden totdat de verzoeker in oktober 2016 met pensioen gaat. Op die wijze zou de politiezone vermijden dat de politieraad de verzoeker moet voordragen voor de aanwijzing door de Koning om het mandaat van korpschef uit te oefenen, na afloop van de in 2001 opgestarte aanwijzingsprocedure in het kader waarvan hij de enige nog meedingende kandidaat blijft.

Ten aanzien van het middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet

A.3.1. In een eerste onderdeel voert de verzoeker aan dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 2 december 2011 tot gevolg hebben dat, enerzijds, de leden van het politiepersoneel die op 30 maart 2001 nog niet waren bekleed met de graad van commissaris van de gemeentepolitie en nog geen korpschef waren van een korps van de gemeentepolitie in een gemeente van klasse 17 of nog niet waren benoemd in een gemeente van klasse 20 zonder korpschef van hun korps te zijn, maar wier benoemingsprocedure aan de gang was, en, anderzijds, de commissarissen van de lokale politie die op die datum korpschef waren in een gemeente van klasse 16 of lager of waren benoemd in een gemeente van klasse 18, 19 of 20 zonder korpschef te zijn, verschillend worden behandeld.

De verzoeker is van mening dat dat verschil in behandeling discriminerend is. Hij voert aan dat de situatie van de ambtenaren op wie de inwerkingtreding van een nieuw statuut betrekking heeft, het enige objectieve criterium vormt dat moet worden gehanteerd om de voorwaarden van opname in dat nieuwe statuut te bepalen. Hij is van oordeel dat geen enkele van de twee voormelde categorieën van politieambtenaren de gelegenheid heeft gehad om het geambieerde ambt van hoger officier uit te oefenen en daarin een staat van dienst te verwerven. Verwijzend naar het arrest nr. 138/2011 van 27 juli 2011, ziet de verzoeker niet in welke de vaardigheden inzake « management », leiding en beheer zijn waarvan de begunstigden van artikel 2 van de wet van 2 december 2011 blijken zouden hebben gegeven en die zouden verantwoorden dat zij worden vrijgesteld van het verkrijgen van het directiebrevet dat *normaliter* is vereist om toegang te krijgen tot een betrekking van hoger officier.

A.3.2. In een tweede onderdeel voert de verzoeker aan dat de bestreden bepalingen tot gevolg hebben dat, enerzijds, de leden van het politiepersoneel die op 30 maart 2001 nog niet waren bekleed met de graad van commissaris van de gemeentepolitie en nog geen korpschef waren van een korps van de gemeentepolitie in een gemeente van klasse 17 of nog niet waren benoemd in een gemeente van klasse 20 zonder korpschef van hun korps te zijn, maar wier benoemingsprocedure aan de gang was, en, anderzijds, de commissarissen van de lokale politie die op die datum korpschef waren in een gemeente van klasse 17 of waren benoemd in een gemeente van klasse 20 zonder korpschef te zijn, op dezelfde wijze worden behandeld.

De verzoeker beklemtoont dat die twee categorieën van personen beiden zouden kunnen meedingen naar een zelfde betrekking van hoger officier. Hij is van mening dat die gelijke behandeling discriminerend is. Hij herhaalt dat de situatie van de ambtenaren waarop de inwerkingtreding van een nieuw statuut betrekking heeft, het enige objectieve criterium vormt dat moet worden gehanteerd om de voorwaarden van opname in dat nieuwe statuut te bepalen. Hij is van oordeel dat geen enkele van de twee voormelde categorieën van politieambtenaren de gelegenheid heeft gehad om het geambieerde ambt van hoger officier uit te oefenen en daarin een staat van dienst te verwerven. Verwijzend naar het arrest nr. 138/2011, ziet de verzoeker niet in welke de vaardigheden inzake « management », leiding en beheer zijn waarvan de begunstigden van artikel 2 van de wet van 2 december 2011 blijken zouden hebben gegeven en die zouden verantwoorden dat zij worden vrijgesteld van het verkrijgen van het directiebrevet dat *normaliter* is vereist om toegang te krijgen tot een betrekking van hoger officier.

A.4. De Ministerraad antwoordt dat het middel niet ernstig is.

Hij brengt in dat verband de motieven van het arrest nr. 138/2011 van het Grondwettelijk Hof in herinnering, alsook de verantwoordingen van de bestreden bepalingen die werden geformuleerd tijdens de parlementaire besprekingen die aan de aanneming ervan zijn voorafgegaan.

Hij beklemtoont vervolgens dat de personeelsleden van de politiediensten die de artikelen 2 en 3 van de wet van 2 december 2011 genieten en die worden aangewezen om een ambt van hoofdcommissaris uit te oefenen, met toepassing van artikel 135ter van de wet van 26 april 2002 « houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de politiediensten » enkel in die graad zullen kunnen worden bevorderd, indien zij dat ambt gedurende drie jaar hebben uitgeoefend en indien die uitoefening het voorwerp van een gunstige evaluatie heeft uitgemaakt.

De Ministerraad merkt eveneens op dat de begunstigden van de bestreden bepalingen daadwerkelijk geschikt zijn bevonden om het ambt van korpschef in een korps van de gemeentepolitie van een gemeente van klasse 17 of het ambt van commissaris in een gemeente van klasse 20 uit te oefenen. Hij leidt daaruit af dat hun vaardigheden inzake « management », leiding en beheer door de met hun benoeming belaste overheden zijn beoordeeld. Hij is van mening dat die personen zich dus in een situatie bevinden die identiek is aan die van hun collega's die korte tijd vóór de inwerkingtreding van het RPPol in een dergelijk ambt zijn benoemd.

De Ministerraad voert ten slotte aan dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 2 december 2011 geen ander doel hebben dan een einde te maken aan een situatie die discriminerend bleek ten aanzien van het bij de wet van 3 maart 2010 nagestreefde doel, namelijk het aanbieden van aanvullende loopbaanperspectieven aan bepaalde personeelscategorieën.

Ten aanzien van het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel

A.5. Philippe Lambert voert aan dat de onmiddellijke toepassing van de artikelen 2 en 3 van de wet van 2 december 2011 hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Hij is in de eerste plaats van mening dat de politiezone « Basse-Meuse », wanneer die bepalingen niet worden geschorst, hem tot zijn pensionering zou kunnen blijven weren uit het ambt van korpschef van het korps van de lokale politie. De verzoeker zet uiteen dat de politiezone zonder die schorsing de tijd zou hebben om Alain Lambert opnieuw tot operationeel directeur en adjunct-zonechef te benoemen en om hem vervolgens, na zijn aanstelling in de graad van hoofdcommissaris van politie, opnieuw aan te wijzen als waarnemend korpschef, met toepassing van artikel 46 van de wet van 7 december 1998. De verzoeker voegt daaraan toe dat hij dan zal moeten wachten op het arrest van het Hof waarbij de bestreden bepalingen worden vernietigd, alvorens de nietigverklaring van die aanwijzing te vorderen en bij de Raad van State eventueel een verzoek tot het opleggen van een dwangsom aan de politiezone in te dienen.

De verzoeker verwijst vervolgens naar het morele nadeel dat eerder door de Raad van State is erkend toen hij besloot om de beraadslaging van het politiecollege van 19 mei 2011 te schorsen waarbij dat politiecollege Alain Lambert aanwees als waarnemend korpschef (RvSt, 9 november 2011, nr. 216.210, *Lambert*).

A.6.1. De Ministerraad antwoordt dat Philippe Lambert niet aantoonde dat de onmiddellijke uitvoering van de bestreden bepalingen hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Hij merkt eerst op dat dat risico, volgens de verzoeker, enkel ten aanzien van de toekomstige aanwijzing van een waarnemend korpschef door het politiecollege van de politiezone « Basse-Meuse » door het Hof moet worden beoordeeld.

Hij zet vervolgens uiteen dat het door de verzoeker gevreesde nadeel hypothetisch is, aangezien het in de eerste plaats veronderstelt dat de Raad van State de beslissing van 27 oktober 2010 nietig verklaart waarbij de politieraad van die politiezone Alain Lambert tot operationeel directeur en adjunct-zonechef heeft benoemd, en vervolgens dat die politieraad ingevolge dat arrest beslist om een nieuwe oproep tot kandidaatstelling voor hetzelfde ambt bekend te maken door het voor te behouden aan de houders van de graad van hoofdcommissaris of van een betrekking die toegang geeft tot die graad na een aanstellingsperiode. De Ministerraad wijst eveneens erop dat het door de verzoeker aangevoerde nadeel ook veronderstelt dat de politieraad Alain Lambert opnieuw in dat ambt van operationeel directeur en adjunct-zonechef benoemt. De Ministerraad is van oordeel dat het Hof, in die omstandigheden, vóór die benoeming uitspraak zal doen over het beroep tot vernietiging.

De Ministerraad merkt eveneens op dat niets erop wijst dat het college van de politiezone de benoeming van Alain Lambert zal afwachten alvorens tot een nieuwe aanwijzing van een waarnemend korpschef over te gaan. Hij beklemtoont dienaangaande dat snel tot een dergelijke aanwijzing moet worden besloten, rekening houdend met de huidige afwezigheid van een persoon die is aangewezen om dat mandaat uit te oefenen.

De Ministerraad is bovendien van mening dat de bestreden bepalingen niet kunnen worden voorgesteld als regels die zijn aangenomen met als enig doel de aanwijzing van Alain Lambert als waarnemend korpschef van de politiezone « Basse-Meuse » geldig te verklaren. Hij beweert dat de wet van 2 december 2011 algemene regels bevat die berusten op objectieve criteria en op een ernstige verantwoording die uitvoerig wordt beschreven in de parlementaire stukken.

Hij merkt ten slotte op dat het risico van een ernstig nadeel niet zou kunnen voortvloeien uit het verlies van een kans op bevordering. Hij verwijst in dat verband naar het arrest nr. 9/2006 van 18 januari 2006 (B.12.1).

A.6.2. De Ministerraad voert daarenboven aan dat het arrest van de Raad van State van 9 november 2011, waarbij het bestaan van een nadeel ten aanzien van Philippe Lambert is erkend, te dezen irrelevant is, aangezien, zoals het Hof in het arrest nr. 30/97 van 21 mei 1997 heeft opgemerkt, een vordering tot schorsing van een wettelijke norm grondig verschilt van een vordering tot schorsing van een individuele administratieve handeling.

De Ministerraad is van oordeel dat het morele nadeel en de aantasting van de reputatie die de verzoeker aanvoert, enkel zouden kunnen voortvloeien uit de houding van de politiezone « Basse-Meuse » - die zou beslissen om hem niet als waarnemend korpschef aan te wijzen - en niet uit de bestreden bepalingen. Hij is van mening dat hetzelfde geldt voor het risico dat de verzoeker dat ambt nooit zal kunnen uitoefenen vóór zijn pensionering, aangezien het Hof zich verschillende jaren vóór hij 65 jaar wordt, over het beroep tot vernietiging zal uitspreken en aangezien de politiezone snel een waarnemend korpschef moet aanwijzen.

- B -

B.1. Deel XII van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 « tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten » (RPPol), bekrachtigd bij artikel 131 van de programmawet van 30 december 2001, bevat overgangsbepalingen.

De titels VI en VII van dat deel XII bevatten respectievelijk « overgangsbepalingen met betrekking tot deel VI » en « overgangsbepalingen met betrekking tot deel VII » van het RPPol. Deel VI van dat koninklijk besluit heeft betrekking op het « doeltreffend inzetten van het personeel », terwijl deel VII ervan betrekking heeft op de « administratieve loopbaan ».

B.2. Zoals ingevoegd bij artikel 18 van de wet van 3 juli 2005 « tot wijziging van bepaalde aspecten van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse bepalingen met betrekking tot de politiediensten », en vervolgens gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 3 maart 2010, bepaalde artikel XII.VI.9bis van het RPPol :

« De actuele personeelsleden bedoeld in tabel D1, derde kolom, punt 3.26 van bijlage 11, kunnen meedingen naar betrekkingen die openstaan voor de hoofdcommissarissen van politie.

Het eerste lid geldt eveneens voor de personeelsleden die daags vóór de inwerkingtreding van dit besluit bekleed waren met de graad van commissaris van de gemeentepolitie en die,

hetzij, korpschef waren van een korps van de gemeentepolitie in een gemeente van klasse 17, hetzij benoemd waren in een gemeente van klasse 20 zonder korpschef te zijn van het desbetreffende korps ».

Artikel 2 van de wet van 2 december 2011 « tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten » vervangt het tweede lid van de voormelde bepaling door de volgende tekst :

« Het eerste lid geldt eveneens voor de personeelsleden die daags vóór de inwerkingtreding van dit besluit bekleed waren met de graad van commissaris van de gemeentepolitie en die, hetzij korpschef waren van een korps van de gemeentepolitie in een gemeente van klasse 17, hetzij benoemd waren in een gemeente van klasse 20 zonder korpschef te zijn van het desbetreffende korps of van wie de benoemingsprocedure aangevangen was daags vóór de dag vóór de inwerkingtreding van dit besluit maar nog niet voltooid was daags vóór de inwerkingtreding van dit besluit en van wie de benoeming in het betrokken ambt later is tussengekomen ».

De « actuele personeelsleden » zijn « de leden van het operationeel en van het administratief en logistiek korps van de rijkswacht, de leden van de categorie bijzonder politiepersoneel van de rijkswacht, het burgerlijk hulppersoneel van de rijkswacht, de leden van de gemeentelijke politiekorpsen met inbegrip van de hulpagenten van politie, de leden van het administratief en logistiek kader van de gemeentelijke politiekorpsen, de gerechtelijke officieren en agenten van de gerechtelijke politie bij de parketten, het hulppersoneel van de gerechtelijke politie bij de parketten, het contractueel personeel van de algemene politiesteundienst, de personeelsleden van het ministerie van Justitie en de personeelsleden van het ministerie van Binnenlandse Zaken die overgaan naar het administratief en logistiek kader van de federale politie alsmede de in artikel 243 van de wet bedoelde personeelsleden die op de datum van inwerkingtreding van dit besluit onder de toepassing van de rechtspositieregeling van het personeel van de politiediensten vallen » (artikel XII.I.1, 1°, RPPol).

De meeste bepalingen van het RPPol zijn op 1 april 2001 in werking getreden (artikel XIII.II.1).

B.3. Zoals ingevoegd bij artikel 33 van de wet van 3 juli 2005, en vervolgens gewijzigd bij artikel 51 van de wet van 20 juni 2006 « tot wijziging van bepaalde teksten betreffende de geïntegreerde politie » en bij artikel 3 van de wet van 3 maart 2010, bepaalde artikel XII.VII.27*bis* van het RPPol :

« De actuele personeelsleden bedoeld in tabel D1, derde kolom, punt 3.26 van bijlage 11 kunnen meedingen voor de mandaatbetrekkingen zoals bedoeld in artikel 66 van de wet van 26 april 2002.

Het eerste lid geldt eveneens voor de personeelsleden die daags vóór de inwerkingtreding van dit besluit bekleed waren met de graad van commissaris van de gemeentepolitie en die, hetzij, korpschef waren van een korps van de gemeentepolitie in een gemeente van klasse 17, hetzij benoemd waren in een gemeente van klasse 20 zonder korpschef te zijn van het desbetreffende korps ».

Artikel 3 van de wet van 2 december 2011 vervangt het tweede lid van die bepaling door de volgende tekst :

« Het eerste lid geldt eveneens voor de personeelsleden die daags vóór de inwerkingtreding van dit besluit bekleed waren met de graad van commissaris van de gemeentepolitie en die, hetzij korpschef waren van een korps van de gemeentepolitie in een gemeente van klasse 17, hetzij benoemd waren in een gemeente van klasse 20 zonder korpschef te zijn van het desbetreffende korps of van wie de benoemingsprocedure aangevangen was daags vóór de dag vóór de inwerkingtreding van dit besluit maar nog niet voltooid was daags vóór de inwerkingtreding van dit besluit en van wie de benoeming in het betrokken ambt later is tussengekomen ».

B.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 2 december 2011 zijn op 27 februari 2012 in werking getreden.

Ten aanzien van het belang

B.5.1. Artikel 142 van de Grondwet en artikel 2, 2°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof vereisen dat elke natuurlijke persoon die een beroep tot vernietiging instelt, doet blijken van een belang.

Van het vereiste belang doen slechts blijken de personen wier situatie door de bestreden norm rechtstreeks en ongunstig zou kunnen worden geraakt. De *actio popularis* is niet toelaatbaar.

B.5.2. Dat belang dient te bestaan op het ogenblik van de indiening van het verzoekschrift en dient te blijven bestaan tot de uitspraak van het arrest.

B.6. Aangezien de vordering tot schorsing ondergeschikt is aan het beroep tot vernietiging, dient de ontvankelijkheid van dat laatste, en met name wat het bestaan van het vereiste belang betreft, reeds bij het onderzoek van de vordering tot schorsing te worden nagegaan.

B.7.1. Op 30 januari 2001 werd een oproep tot kandidaatstelling bekendgemaakt met het oog op de aanwijzing van de korpschef van de lokale politie van de politiezone « Basse-Meuse », samengesteld uit de gemeenten Bitsingen, Blegny, Dalhem, Juprelle, Oupeye en Wezet (*Belgisch Staatsblad*, 30 januari 2001, p. 2500).

Op 4 februari 2001 heeft de verzoeker, Philippe Lambert, die toen commissaris van politie te Wezet was, zijn kandidatuur ingediend. Tot de andere kandidaten behoorden Jean-Claude Adam, Jean-François Adam en Alain Lambert.

De resultaten van de in artikel 3, § 4, van het koninklijk besluit van 31 oktober 2000 « houdende vaststelling van de voorwaarden en de modaliteiten van de eerste aanstelling in bepaalde betrekkingen van de lokale politie » bedoelde proef gaven aan dat Alain Lambert ongeschikt was voor bevelvoering. Op 26 april 2001, na die resultaten te hebben gevalideerd, heeft de met toepassing van artikel 3, § 1, van hetzelfde koninklijk besluit opgerichte commissie de drie enige kandidaten gehoord die na afloop van die proef geschikt voor bevelvoering werden geacht. Met toepassing van artikel 3, § 4, tweede lid, van hetzelfde koninklijk besluit heeft zij hen vervolgens gerangschikt : Jean-Claude Adam werd als een « geschikte » kandidaat beschouwd, terwijl Jean-François Adam en Philippe Lambert in de categorie van de « zeer geschikte » kandidaten werden gerangschikt.

Vervolgens heeft de politieraad van de politiezone « Basse-Meuse » de aanwijzing van Jean-François Adam zevenmaal voorgedragen aan de Koning. De vier voordrachten van de politieraad waarop een aanwijzing van die laatste door de Koning is gevolgd (*Belgisch Staatsblad*, 10 januari 2002, p. 731; *Belgisch Staatsblad*, 7 december 2002, p. 55052; *Belgisch Staatsblad*, 2 mei 2005, p. 20386; *Belgisch Staatsblad*, 6 mei 2009, p. 35392), werden ofwel ingetrokken (*Belgisch Staatsblad*, 26 oktober 2002, p. 49197; *Belgisch Staatsblad*, 8 maart 2004, p. 12489; *Belgisch Staatsblad*, 5 mei 2006, p. 23395) ingevolge een schorsingsarrest van de Raad van State (RvSt, 5 juli 2002, nr. 108.931, *Lambert*; RvSt,

23 september 2003, nr. 123.179, *Lambert*; RvSt, 11 januari 2006, nr. 153.526, *Lambert*), ofwel door dat rechtscollège nietig verklaard (RvSt, 23 juni 2011, nr. 214.103, *Lambert*).

Intussen waren zowel Jean-François Adam als Jean-Claude Adam met pensioen gegaan.

B.7.2. Aangezien de talrijke voordrachten tot aanwijzing door de politieraad van de politiezone « Basse-Meuse » ingevolge de oproep tot kandidaatstelling van 30 januari 2001 nog niet tot de regelmatige aanwijzing van een korpschef van de lokale politie van die zone hebben geleid, staat het in beginsel aan die politieraad om een nieuwe voordracht aan de Koning te doen, rekening houdend met de rangschikking van de kandidaten door de met toepassing van artikel 3, § 1, van het koninklijk besluit van 31 oktober 2000 opgerichte commissie (RvSt, 8 mei 2012, nr. 219.271, *Lambert*).

Rekening houdend met de pensionering van de twee andere door die commissie gerangschikte kandidaten, blijft echter enkel de verzoeker nog meedingen.

Uit geen enkel van de aan het Hof voorgelegde stukken blijkt dat de politieraad, met inachtneming van de wet, de aanwijzing van de verzoeker als korpschef van de lokale politie van de politiezone « Basse-Meuse » niet aan de Koning zou kunnen voordragen.

B.7.3. Noch artikel 2, noch artikel 3 van de wet van 2 december 2011 machtigen die politieraad ertoe geen dergelijke voordracht te doen of machtigen de Koning ertoe de aanwijzing van de verzoeker als korpschef van het korps van de lokale politie van de politiezone « Basse-Meuse » te weigeren.

B.8.1. De overheden van de politiezone « Basse-Meuse » zouden enkel om wettelijk toelaatbare redenen ervan kunnen afzien de aanwijzingsprocedure met betrekking tot de oproep tot kandidaatstelling van 30 januari 2001 voort te zetten (RvSt, 8 mei 2012, nr. 219.271, *Lambert*).

In afwachting van de aanwijzing van een korpschef na afloop van die procedure of na afloop van een eventuele nieuwe procedure die met toepassing van het koninklijk besluit van 31 oktober 2000 zou worden opgestart, staat het aan het politiecollege om spoedig en voorlopig een waarnemend korpschef aan te wijzen met toepassing van artikel 46 van de wet

van 7 december 1998 « tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus », luidens hetwelk « in geval van afwezigheid of verhindering van de korpschef [...] het politiecollege onder de leden van het politiekorps met de hoogste graad, de vervangende korpschef [aanstelt] ».

B.8.2. Uit de uiteenzetting van de partijen blijkt dat de verzoeker, zoals Alain Lambert en andere leden van het politiekorps van de politiezone « Basse-Meuse », als commissaris van politie een van de personen van dat korps met de hoogste graad is.

De aanwijzing van Alain Lambert waartoe door het politiecollege van die zone op 19 mei 2011 is besloten, werd geschorst en vervolgens nietig verklaard door de Raad van State (RvSt, 9 november 2011, nr. 216.210, *Lambert*; RvSt, 22 maart 2012, nr. 218.588, *Lambert*).

Bijgevolg staat het aan dat politiecollege om spoedig over te gaan tot de vergelijking van de titels en verdiensten van de verzoeker met die van de andere leden van het politiekorps van de politiezone met de hoogste graad die zich kandidaat zullen stellen voor een aanwijzing teneinde het ambt van korpschef van het korps van de lokale politie voorlopig uit te oefenen (RvSt, 9 november 2011, nr. 216.210, *Lambert*).

B.8.3. Noch artikel 2, noch artikel 3 van de wet van 2 december 2011 stellen het politiecollege ervan vrij op die wijze te handelen.

Bovendien maakt geen enkele van die twee bepalingen het mogelijk om onmiddellijk een personeelslid met de graad van commissaris van politie in de graad van hoofdcommissaris te bevorderen. In tegenstelling tot wat de verzoeker aanvoert, heeft de toepassing van artikel XII.VI.9bis van het RPPol, zoals gewijzigd bij artikel 2 van de wet van 2 december 2011, noch tot doel, noch tot gevolg dat de in die bepaling bedoelde personeelsleden in de graad van hoofdcommissaris worden bevorderd. De aanwijzing in een betrekking van hoofdcommissaris van politie met toepassing van die bepaling, gevolgd door een aanstelling in die graad met toepassing van artikel XII.VII.25 van het RPPol, zou enkel tot een bevordering in die graad kunnen leiden na afloop van een periode van minstens drie jaar, en bij een gunstige evaluatie (artikel 135ter, tweede streepje, van de wet van 26 april 2002 « houdende de essentiële elementen van het statuut van de personeelsleden van de politiediensten en houdende diverse andere bepalingen met betrekking tot de

politiediensten », ingevoegd bij artikel 36 van de wet van 15 mei 2007 « op de Algemene Inspectie en houdende diverse bepalingen betreffende de rechtspositie van sommige leden van de politiediensten »).

B.9. Uit het voorafgaande blijkt dat de bestreden bepalingen de huidige situatie van de verzoeker niet rechtstreeks kunnen raken.

B.10. Uit het beperkte onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep tot vernietiging waartoe het Hof in het kader van de vordering tot schorsing is kunnen overgaan, blijkt dat, in deze stand van de procedure, het beroep tot vernietiging onontvankelijk moet worden geacht.

B.11. De vordering tot schorsing is bijgevolg onontvankelijk.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt de vordering tot schorsing.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op de openbare terechtzitting van 19 juli 2012.

De griffier,

De voorzitter,

P.-Y. Dutilleux

R. Henneuse